

ΤΟΥ **Γιάννη Ελαφρού**

Ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ για να υπάρχει ανατρεπτική Αριστερά

Μια βδομάδα πριν από τις κρίσιμες εκλογές της 25ης Ιανουαρίου το μήνυμα που έρχεται από τον κόσμο της δουλειάς και τη νεολαία είναι καταλυτικό: να φύγουν! Δεν είναι λίγοι όσοι ρωτούν: «Καλή η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θετική η συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ, αλλά μήπως τώρα το επείγον είναι να ψηφιστεί ο ΣΥΡΙΖΑ, για να φύγουν Σαμαράς και Βενιζέλος;» Ας δούμε τα δεδομένα:

Πρώτο, Σαμαράς και Βενιζέλος έχουν ήδη φύγει. Αυτό φαίνεται και καταγράφεται παντού. Το εκλογικό προβάδισμα του ΣΥΡΙΖΑ δεν αντιστρέφεται, λόγω της πλατιάς δυσaréσκειας του λαού για την αντιδραστική πολιτική ΝΔ-ΠΑΣΟΚ. Δεν υπάρχει καμία περίπτωση να σχηματιστεί μετά τις εκλογές κυβέρνηση με τον Σαμαρά ή τον Βενιζέλο (εκτός εάν τον τελευταίο τον μαζέψει ο ΣΥΡΙΖΑ).

Δεύτερο, στις 26 του Γενάρη θα είναι εδώ η φτώχεια, η ανεργία, η εκμετάλλευση, το σκότωμα της ελπίδας των νέων, η ΕΕ, το ασφυκτικό πλαίσιο των ευρωσυνθηκών, τα παλιά Μνημόνια, η προοπτική των νέων Μνημονίων, το χρέος, οι μεγάλοι πολυεθνικοί όμιλοι, η ελληνική ολιγαρχία, οι νταβατζήδες των ΜΜΕ, η καταστολή των ΜΑΤ-ΔΕΛΤΑ, το ΝΑΤΟ, οι πόλεμοι κ.λπ. Αυτά ορίζουν τη ζωή μας και αλλάζουν κυβερνητικούς διαχειριστές σαν τα πουκάμισα. Αυτοί πώς θα φύγουν;

Τρίτον, ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ξεκαθαρίσει σε όλους τους τόνους πως δεν πρόκειται να τα σπάσει με αυτούς. Θα μείνει εντός του «πλασίου» και θα επιδιώξει ανακούφιση με το Πρόγραμμα της Θεσσαλονίκης. Το πρόγραμμα αυτό είναι εξαιρετικά περιορισμένο, προβλέπει μια αναδιανομή της φτώχειας με προσπάθεια άμβλυνσης των πιο ακραίων πλευρών της. Ακόμα κι έτσι όμως, το μεγαλύτερο μέρος των κονδυλίων τα οποία χρειάζεται είναι δεσμευμένα από την ΕΕ. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει πρόγραμμα ουσιαστικής βελτίωσης της ζωής του λαού και γι' αυτό έχει αρχίσει να ζητά ανοχή από την αντικαπιταλιστική Αριστερά, πίστωση χρόνου από το μαζικό κίνημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει λογική σύγκρουσης με τα ξένα και ντόπια αφεντικά, έχει οριστικά ενσωματωθεί (παρά τις διαθέσεις αγωνιστικών τμημάτων της βάσης του). Γι' αυτό και τον υποδέχονται με πανηγυρικά πρωτοσέλιδα τα μεγάλα εκδοτικά συγκροτήματα («Η ιστορική ευκαιρία της Αριστεράς», Το Βήμα). Γερμανία, ΕΚΤ και ΕΕ ξεκαθαρίζουν πως είναι έτοιμες να συζητήσουν με οποιαδήποτε κυβέρνηση εκλέξουν οι Έλληνες (πόσο διαφορετικά από το 2012), αλλά οπωσδήποτε εντός του πλαισίου των ευρωσυμφωνιών και των συμφωνηθέντων. Αυτό δεν σημαίνει πως στις 26 Ιανουαρίου θα είναι όλα ομαλά. Απεναντίας, τα επιτακτικά ζωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος της δουλειάς θα βρεθούν με νέο τρόπο (πιθανόν εκρηκτικό) απέναντι στο ασφυκτικό πλαίσιο της μνημονιακής καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της ταπεινωτικής ευρωκηδεμονίας. Το πλαίσιο αυτό, η φυλακή αυτή, πρέπει να σπάσει!

Τέταρτο, πώς και από ποιον θα γίνει αυτό; Ποιος θα πάει το «να φύγουν» μέχρι εκεί που χρειάζεται και όχι μόνο στην αλλαγή διαχειριστή; Πάντως όχι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Αυτό έχει κριθεί. Μόνον ο οργανωμένος – μαχόμενος λαός, ένα ταξικά ανασυγκροτημένο εργατικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα μπορεί να το επιβάλει. Σε αυτό το στόχο θα συμβάλλει αποφασιστικά η πολιτική συνεργασία ΑΝΤΑΡΣΥΑ-Μετωπική Αριστερή Συμπόρευση και γι' αυτόν το λόγο πρέπει να ενισχυθεί στις 25 Γενάρη. Από τις 26 Γενάρη η ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ θα συμβάλλει στην αντεπίθεση του μαζικού κινήματος, σε μια νέα ελπίδα και αυτοπεποίθηση του λαού για κατακτήσεις και ρήξη με το «πλαίσιο» του χρέους, της ΕΕ και της

κυριαρχίας του κεφαλαίου και γι' αυτό θα είναι δύναμη εργατικής – λαϊκής αριστερής αντιπολίτευσης απέναντι σε κάθε κυβέρνηση-διαχειριστή της ίδιας πολιτικής.

Πέμπτον, η ανάγκη μιας άλλης Αριστεράς έρχεται εκκωφαντικά στο προσκήνιο. Ο ΣΥΡΙΖΑ, στο όνομα της διεκδίκησης της κυβέρνησης, έχει ξεπουλήσει σχεδόν όλες τις θέσεις μιας αριστερής πολιτικής. Δεν είναι προσωρινό ούτε προεκλογικό τρικ. Σε όλες τις ανάλογες περιπτώσεις, όπως έχει δείξει η εμπειρία (ελληνική και διεθνής), η διακυβέρνηση είναι ακόμα πιο δεξιά. Ο ΣΥΡΙΖΑ θέλει πια να σώσει το ευρώ και όχι το λαό, χαϊδεύει και το σταυρό, ενώ τοποθετείται υπέρ της ΕΕ, του ΝΑΤΟ, της υγιούς επιχειρηματικότητας, της «συνέχειας του κράτους» (ακόμα και στην περίπτωση της COSCO). Δεν στρέφεται ενάντια στα κέρδη των καπιταλιστών, παρά μόνο ενάντια στη διαφθορά και τη φοροδιαφυγή.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει εξασφαλίσει ήδη την πρωτοκαθεδρία στην κυβέρνηση που θα σχηματισθεί. Το δραματικό ερώτημα είναι εάν θα υπάρχει στις 26 Γενάρη Αριστερά στην Ελλάδα, που θα είναι ικανή και αποφασισμένη να αγωνιστεί ανυποχώρητα για τα ζωτικά δικαιώματα του λαού. Αν θα υπάρχει αριστερή γραμμή ανατροπής και γι' αυτό αριστερή λαϊκή αντιπολίτευση.

Την ανάγκη αυτή δεν μπορεί να την καλύψει το ΚΚΕ. Δεν μπορεί να είναι η βάση για την ανασυγκρότηση του εργατικού, αριστερού και κομμουνιστικού κινήματος. Η αγωνιστική αφλογιστία, η άρνηση του αναγκαίου αντικαπιταλιστικού προγράμματος, η λογική που χωρίζει αντί να ενώνει τους αγωνιζόμενους έχοντας «το κόμμα πάνω απ' όλα» και η στρατηγική εμμονή στον ηττημένο ανύπαρκτο σοσιαλισμό δεν δίνουν προοπτική. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ βεβαίως επίμονα καλεί το ΚΚΕ, όπως και συνολικά τις μαχόμενες δυνάμεις της Αριστεράς (και της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ), σε ανατρεπτική κοινή δράση μέσα στο μαζικό κίνημα.

Η πολιτική συνεργασία **ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ**, με το ενωτικό της χαρακτήρα και το ανατρεπτικό πολιτικό της πλαίσιο, αποτελεί ελπιδοφόρο βήμα για την ασυμβίβαστη, αντικαπιταλιστική Αριστερά που έχει ανάγκη η εποχή μας. Πρέπει να ενισχυθεί, εκλογικά και όχι μόνο, από όλο τον κόσμο της Αριστεράς που δεν θέλει να ακρωτηριαστούν τα όνειρά του. Από όλον τον κόσμο του αγώνα, όλους όσους αντιπάλεψαν αποφασιστικά τη λαίλαπα των Μνημονίων, δεν έκαναν βήμα πίσω κι επέμειναν να φωνάζουν ακόμα και μέσα στη θύελλα των χημικών **«Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε»**. Ούτε βήμα πίσω λοιπόν, εμπρός μαρς αριστερά, μπροστά με το ψηφοδέλτιο ΑΝΤΑΡΣΥΑ-ΜΑΡΣ.

Πηγή: **ΠΡΙΝ**